

उद्धियोगः। सामर्थ्यम्। निर्गतिः। इति माघ-
टीकाइत्वैजयन्तौ। प्रवृत्पकारः। विनिमयः।
वया, मातृतः। ५। ५०।

“सुसुवृत्पिन् यः एथिवैभृताम्बरं
परप्रदानस्य चकार शूलिनः।
चतुर्तयारादिसुतावचम्भम्-
ख्यं यहाक्षेवसुखेन विन्द्यम्।”
(विवरः। यथा, मधुः। ६। ४६।)

“न विक्षयविद्यर्गाभ्या भर्तुभर्याभ्याः विसुच्यते ॥”
निष्ठानः, चिः, (निर्द+क्रम+तः।) निर्गतिः।
यथा, मार्केष्ये। ८०। ५।

“भुक्टीकृतिलातस्या ललाटपलकाइहतम्।
काली करालवद्गा विनिष्ठानादिपाशिनी ॥”
(यथाच, महाभारते। १६। २। ४५।)

“विष्ठानो मयि अन्याणि तथा चिह्नितिरेति ।
नातियिष्ठेवमन्तवः प्रमाणं यद्याहं तप ॥”
निष्ठियं, छौ, (निर्गता क्रिया यत्त्वा।) वक्ष।
यथा, वेदानास्त्रभाष्यम्।

“निष्ठियं निर्गुणं शान्तं विरपेदं निरक्षनम् ॥”
क्रियामूल्ये, चिः। यथाह क्षिति।
“वस्त्रानि वदि सन्ति वहूनि
प्रेमरक्षुतवन्वनमन्यत् ।
हातमेदिपुष्पोऽपि वहूङ्-
विष्ठियो भवति पश्चाचरहः ॥”

निष्ठायाः, यु, (निःःतः कायो वच।) मार्गादि-
कायः। भोज इति भावा। तदपर्याप्तः।
रवकः। २। इति देमचक्रः। ३। ५०।

निर्दः, यु, (वर्णाभसादिभ्यो निर्गतेः। निर्द+
“वयवात् लप्त।” ४। २। १०४। इत्यस्य
“निर्दो गते।” इति वार्तिकोत्तरा लप्त।
“इसातादौ तद्विते ।” ५। ३। १०१। इति
वलम्।) वेच्छजातिविशेषः। इति देमचक्रः।
५। ५६॥ (पुनादिः। इति महीघरः। यथा,
वाचवनेयवद्वितायाम्। ५। ३।)

“यं मे निर्दो वसमालो विचक्षान ॥”
“ऐ द्वे इन्द्र्यवातयोः। निर्दाता इवावति
संवातकृपेव वह वर्तते इति निर्दः। यदा,
निर्गत शरीरात् रुद्धायति विश्वीर्णो भवतीति
निर्दः पुनादिः। यदा, निर्गतो वर्णाभसेष्यो
विद्युष्मालादिः। निर्दो गते इति वार्तिकेन
निर्द उपर्याद्वगतार्थं लप्त इति वाचिका-
याम्।” इति तच वेदीपः।)

निर्दः, चिः, (निर्दाता तिहतीति। निः+स्था+
कः।) विष्ठिः। निर्दितीति वाक्यातोऽप्रभव-
विष्ठिः।

निर्दः, छौ, (निर्दाता तिहतीति। निः+स्था+
“वातशोपवर्गे ।” ६। १। १५। इति कः।
“उपर्यादिति ।” ८। १। ५५। इति वलम्
तददाप्।) विष्ठिः। वाप्तः। (यथा, भाग-
वते। ५। १२। ८।)

“यदा वितावेव चराचरस्य
विद्यम निर्दो प्रभवत विलम् ॥”

“हृतैवलीहे वानो च तथा निहोवनास्ति ।
कृत्यांदाचमनं स्वर्णं गोहडस्यकर्त्तव्यम् ॥”
निहरं, चिः, (निः+स्था+महुरादयचेति उर्ध्वः।
परवम्। कठिनम्। इत्यमरः। ३। १। ७६।
(यथा, मातृतः। ५। ४६।)

“जश्च जनैर्मुकुलिताद्यमगाददाने
संरक्षहस्तिपक्निहरचोदाभिः ॥”
निहूतं, चिः, (निः+हिव+तः।) “क्षुः श्रद्धिति ।”
४। ४। १६। इन्दूः।) विष्ठम्। इत्यमरः।
४। १। ८०।

निहूतिः, छौ, (निः+हिव+तिः।) “क्षुः श्रद्धिति ।”
श्रद्धिति।” ६। ४। १६। इन्दूः।) निष्ठोवनम्।
इत्यमरः। ३। २। ४८।

निहेवः, चिः, (निः+हिव+वच्।) निहोवनम्।
इत्यमरः। ३। २। ४८।

निहेवनं, छौ, (निः+हिव+भावे ल्युट्।) निहो-
वनम्। इत्यमरः। ३। २। ४८।

निहातः, चिः, (निरातं जाति जीति। निः+
स्था+तः।) “निनदीभ्या जातेः जीत्वै ।”
८। ३। ८। इति वलम्।) विष्ठः। निष्ठुः।
इत्यमरः। ३। १। ४। (यथा, सद्वते स्वच्छाने
ठतीवेद्यावै।

“वस्तु कर्मेषु विष्ठातो धार्यांचाचवशिष्यतः।
व वस्तु पूर्णं नामोति वध्याहृति राजितः।”
पारं गतः। यथा, भागवते। १। ४। ११।

“वैग्नायन एवेषो निष्ठातो यजुषासुत ॥”
विष्ठकः, चिः, (निर्दाता पक्षम्।) विष्ठियक्षम्भ-
इश्वरवादि। इति भरतः। तत्पर्यायः।
वाप्तिम् २। इत्यमरः। ३। १। ४५। पक्षता-
शूलम्।

विष्ठातोभजः, यु, छौ, राजी यताकाशूलदः-
विशेषः। इति शुक्लिकल्पतरः। तदिवर्त्य अज-
ग्न्यम् द्रव्यम्।

विष्ठिः, छौ, (निः+पद+तः।) वमाप्तिः।
विष्ठिः। यथा,—
“विष्ठायाः परिलिप्तिवैद्यतापारदन्तनरम्।
विष्ठते यदा तच वरवत्तं तदा ल्यतम् ॥”

इति रामतकामीश्वरतारिका।
(नाल्काल्पातिशिष्यः। यथा, इट्योगप्रदे-
पिकायाम्। ४। ४६।

“अररभ्य चतुर्षेव तथा परिष्योऽपि च ।”
विष्ठिः; चर्योगेषु स्वादवस्यापत्तुष्ट्यम्।”
तथा, तज्जेव। ४। ७१।

“हदपर्यन्यं यदा भित्ता चर्योपीटगतोऽनिः।
विष्ठती वैद्यतः शूलः क्षत्तदीक्षाकृती भवेत् ॥”
विष्ठवालतिः, छौ, (विष्ठत्र+तः+भावे त्तिः+
दातः।) चपचालतिः। अवलतपीडा। इति
देमचक्रः। ४। ८।

विष्ठविका, छौ, (विष्ठत्रमस्त। अस्तीति। उद्।)
करोरहृषः। इति राजनिर्वेषः।

विष्ठदयानं, छौ, (विष्ठदं पररहितं यानम्।)
पररहितवाइज्ञम्। तथा गौकादिकम्। इति